

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 272

гр. Перник, 29 ноември 2012 г.

Административен съд - Перник, в закрито съдебно заседание на двадесет и девети ноември две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №330 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по частна жалба от „***“ ООД, гр. Перник срещу определение №524/12.10.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №275 по описа на съда за 2012 г.

С обжалваното определение е оставена без разглеждане жалба с рег. №23-177/30.01.2012 г. подадена от „***“ ООД гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ ***** срещу НП №23-2303674/20.10.2011 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“, Софийска област и производството по делото е прекратено с мотив, че жалбата е процесуално недопустима, като подадена извън срока по чл. 59, ал. 2, предл. 1 от ЗАНН.

В жалбата се твърди, че обжалваното определение е незаконосъобразно. Релевират се доводи, че обжалваното пред Районния съд НП, връчено с обратна разписка на служител на наказаното дружество, всъщност е връчено на лице, което не е упълномощено да получава книжа от името и за сметка на дружеството. Съдържа се твърдение, че единственото лице, имащо право да получава подобни книжа и съобщения е управителя на дружеството, предвид което НП, като връчено на ненадлежно лице не следва да се счита връчено на посочената в разписката дата, от което следва, че срокът за обжалване от страна на дружеството не е започнал да тече. В жалбата се съдържат още доводи и за нищожност на процесното НП, като постановено при липса на териториална компетентност на административнонаказващия орган. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт.

Частната жалба е процесуално допустима и подлежи на разглеждане, като подадена в срока по чл. 230 от АПК, от надлежна страна в процеса, срещу определение, което прегражда по-нататъшното развитие на съдебното производство, поради което обжалваемо.

Административен съд - Перник, след като разгледа делото по реда на глава тринадесета от АПК намира, жалбата за неоснователна при следните мотиви:

С НП №23-2303674/20.10.2011 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“, Софийска област дружеството - жалбоподател „***“ ООД, е определено да бъде административно наказано за неизпълнение разпоредби на Кодекса на труда (КТ). Видно от приложена по преписката обратна разписка с ИД PS 1000 01K1VR Q, съдържаща вписване, удостоверяващо получаване на НП23-2303674, НП е връчено на 09.01.2012 г. на лицето Емилия Кирилова, вписана в разписката като „служител“. Установил това от фактическа страна след провеждане на необходимите следствени действия, включително събиране на доказателства посредством обясненията на К.*** и управителя на наказаното дружество решаващият състав на районния съд е определил обжалването като процесуално недопустимо, оставил е без разглеждане жалбата и е прекратил производството.

Касационният съд счита, че обжалваното определение е правилно и при постановяването му не са допуснати нарушения, които да налагат отмяната му.

Не се споделя тезата на жалбоподателя, че тъй като връчването на НП е направено на неупълномощено лице, той е бил препятстван да разбере за действието, респективно да обжалва в срок. Противно на твърденията в настоящата жалба, абсолютно противоречиво и непоследователно в хода на производството пред районния съд жалбоподателят твърди, че „друго лице, освен нея (Кирилова) не е взимало пощата“, както и че служителката му е „донесла още две НП“, които е получила по същия ред, както и процесното. На свой ред К.*** заявява пред районния съд, че е започнала да получава пощата за фирмата през 2009 г. Твърди още, че когато е имало писма, придружени с обратна разписка винаги се е подписвала и ги е получавала, на които твърдения настоящия жалбоподател не се противопоставя, нито оборва пред районния съд. Пред настоящата инстанция обаче, тезата на жалбоподателя е противоположна.

Касационния съд намира обратът в позицията на жалбоподателя единствено за неуспешен опит да заздравя процесуалния си пропуск, без да са налице предпоставки за това. В подкрепа на това е и молбата, отправена до районния съд за удължаване на срока, с посочено основание за пропускане на срока за обжалване на процесното НП, че служителката, получила го мислела, че „полученото от нея писмо не е спешно и го задържала при себе си една седмица.“, като не се съдържа твърдение Кирилова да не е имала право да получава книгата на дружеството. За пълнота ще се отбележи, че въпросната молба е оставена без уважение от районния съд с протоколно определение

от съдебно заседание, проведено на 02.10.2012 г., необжалвано от молителя, поради което влязло в законна сила.

Така, връчено на 09.01.2012 г. процесното НП е било възможно да бъде обжалвано в срок до 16.01.2012 г. включително. С изпращане по пощата на жалба срещу същото на дата 27.01.2012 г. срокът за обжалване на процесното НП е пропуснат.

Във връзка с искането за прогласяване на нищожност на процесното НП, направено и пред районния съд, и пред настоящата инстанция следва да се отбележи, че обжалването на наказателните постановления е основно по реда на ЗАНН. Правилата на ЗАНН са специални, като приложимият специален закон не регламентира възможност за обявяване нищожността на НП без ограничение във времето. Съгласно чл. 84 от ЗАНН за разглеждането на делата пред Районния съд субсидиарно приложими са и правилата на НПК, които от своя страна също не съдържат хипотези, както за прогласяване нищожност на тази категория актове, така и на възможността да се оспорват същите с твърдения за нищожност без ограничение във времето. Възможността да се иска, съответно да се обяви нищожност е установена единствено и само по отношение на индивидуалните административни актове и на общите административни актове, съгласно АПК. По отношение на НП като акт, който се издава от административнонаказващ орган в рамките на административнонаказателното производство, такава възможност не е предвидена. Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, в рамките на производството по оспорване на НП районният съд се произнася с решение, с което може да потвърди, измени или отмени НП. Законодателят не е предвидил възможност за обявяване нищожност на НП, поради което и съдът не е компетентен да обяви същата. Правомощията на съда са уредени в чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съгласно който съдът може да потвърди, измени или потвърди наказателното постановление. С оглед изложеното направеното в този смисъл в жалбата искане за прогласяване на нищожност съдът намира за неоснователно.

При всички тези факти, касационния съд намира определението, постановено от Районен съд – Перник за правилно и постановено въз основа на регламента на закона. Постановено е определение, по отношение на което не са налице посочените в жалбата основания за обжалване и отмяна. Като е приел обжалването на НП за недопустимо, поради че е извън срока по чл. 59, ал. 2, предл. 1 от ЗАНН, районния съд се е произнесъл с правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден, а подадената срещу него частната жалба ще бъде отхвърлена поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 236 от АПК във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ В СИЛА определение №524/12.10.2012 г. на Районен
съд - Перник, постановено по НАХД №275 по описа на съда за
2012 г.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и
протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/